

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

6 april 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de vraag of de minister de begrotingsartikelen uit de begroting van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zal schrappen die betrekking hebben op de Gemengde commissie voor overleg met de bevolking van buitenlandse oorsprong ingevolge het feit dat deze commissie op onreglementaire wijze via coöptatie met een aantal leden werd uitgebreid

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het niet naleven van het taalhoffelijkheidsakkoord

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Donderdag 6 april 2000

VOORZITTER : De heer Luk Van Nieuwenhuyzen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 09.37 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de vraag of de minister de begrotingsartikelen uit de begroting van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zal schrappen die betrekking hebben op de Gemengde commissie voor overleg met de bevolking van buitenlandse oorsprong ingevolge het feit dat deze commissie op onreglementaire wijze via coöptatie met een aantal leden werd uitgebreid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Lootens-Stael tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de vraag of de minister de begrotingsartikelen uit de begroting van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zal schrappen die betrekking hebben op de Gemengde commissie voor overleg met de bevolking van buitenlandse oorsprong ingevolge het feit dat deze commissie op onreglementaire wijze via coöptatie met een aantal leden werd uitgebreid.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het is niet de eerste keer dat ik in deze commissie het woord neem over onregelmatigheden in verband met de Gemengde Commissie voor Overleg met de Bevolking van Buitenlandse Oorsprong van de VGC. Al in 1996, bij de samenstelling van deze commissie in de vorige zittingsperiode, hebben we heel wat onregelmatigheden vastgesteld. Zo herinner ik me dat een kandidaat niet eens voldeed aan

de leeftijdsvoorwaarden en, hoewel de reglementering dit niet toeliet, toch werd benoemd. Een paar weken geleden had ik het opnieuw over nieuwe onregelmatigheden bij de samenstelling van deze vreemdelingencommissie voor deze zittingsperiode. Het ging dan over het feit dat er geen geheime stemming was tijdens de zitting, over het niet voordragen van kandidaten volgens de reglementaire procedure, enzovoort. Men scheidt er blijkbaar een genoeg in de – nochtans zelf opgestelde – reglementering naar believen met voeten te treden.

Tijdens de zitting van de gemengde commissie voor overleg van 23 februari begingen de traditionele partijen opnieuw een illegale daad door deze commissie uit te breiden met tien gecoöpteerde leden : negen vreemdelingen of nieuwe Belgen en één Vlaming. Deze tien nieuw-gecreëerde mandaten werden allemaal volgens partijpolitieke verdeelsleutels verdeeld onder de traditionele partijen. De vier mandaten die in feite toekwamen aan het Vlaams Blok werden zonder scrupules ingepikt door de CVP. Misschien was het niet de bedoeling dat dit zou worden weergegeven, maar de politieke verdeling blijkt letterlijk uit de verslagen van de commissie. Er kan dus geen twijfel over bestaan dat er wel degelijk op partijpolitieke basis is gewerkt. Bovendien kan men in het verslag van de vergadering van 15 maart lezen dat de SP-Agalev-fractie om de vervanging van een van haar vertegenwoordigers vraagt. Dit is een duidelijk bewijs dat het de politieke partijen zijn die de lakens uitdelen in deze overlegraad, die meteen geen raad voor overleg met de vertegenwoordigers van de bevolking van buitenlandse oorsprong meer is, maar een overlegraad van de traditionele partijen onderling.

Op die manier wordt niet alleen gezondigd tegen de geest van de zogenaamde nieuwe politieke cultuur, maar men overtreedt bovendien artikel 1 van de resolutie, namelijk het artikel dat de samenstelling van deze commissie regelt. In dit artikel is er

Lootens-Stael

immers sprake van een paritaire gemengde commissie. Paritair betekent dat de verhoudingen gelijk zijn. In dit geval slaat het begrip 'pariteit' op twee gegevens. Het slaat op de verhouding tussen Vlamingen enerzijds en nieuwe Belgen en vreemdelingen anderzijds. Maar het slaat eveneens op de verhouding tussen verkozenen en niet-verkozenen, wat overigens door de traditionele partijen impliciet werd erkend omdat zij momenteel slechts vier verkozenen en vier nieuwe Belgen of vreemdelingen hebben benoemd omwille van de uitsluiting van het Vlaams Blok. De uitbreiding van deze commissie met zogenaamde deskundigen haalt deze pariteit in elk geval totaal overhoop, zodat er momenteel van een gelijke verdeling van de mandaten tussen Vlamingen en vreemdelingen, verkozenen en niet-verkozenen helemaal geen sprake meer is. Bovendien voorziet de resolutie, meer bepaald artikel 3, dat handelt over de aanwijzing van de leden van buitenlandse oorsprong, nergens in enige vorm van coöptatie van leden. In de resolutie wordt alleen voorzien in de aanduiding van vertegenwoordigers van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en in een evenredig aantal vertegenwoordigers van de vreemdelingengemeenschappen, waarvoor een gedetailleerde procedure wordt voorzien. Van gecoöpteerden is nergens sprake.

Tot besluit moeten we dus vaststellen dat de traditionele partijen er geen graten in zien om illegale daden te stellen wanneer het gaat over deze vreemdelingencommissie. De heer Vandebossche lacht nu wel, maar de feiten stapelen zich toch maar op. We weten dat de minister van mening is dat zijn voogdijbevoegdheid niet zo ver reikt om deze aspecten van de VGC te behandelen. We zijn en blijven het daar volkomen mee oneens en menen daarvoor trouwens gegronde argumenten te hebben. Ik verwijs onder meer naar het arrest 28/98 van het Arbitragehof, waarin impliciet wordt gesteld dat het hier geen parlementaire instelling betreft. Ondanks die mening van de minister is het onbetwistbaar dat de minister op financieel vlak kan optreden tegen de illegale handelingen van Raad van de VGC inzake deze commissie.

Zo weten we dat de leden van deze commissie zittingen ontvangen. De vraag rijst dus of deze gecoöpteerde leden eveneens worden bezoldigd via de begroting van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Indien dat het geval is, rijst de bijkomende vraag hoeveel deze bezoldiging bedraagt, en of deze bezoldiging wel kan, gezien de

volstrekt illegale wijze waarop deze leden in deze commissie werden aangesteld.

Acht de minister de uitbreiding van deze commissie via coöptatie gerechtvaardigd? Zo ja, op welke gronden? Hoe staat het met de pariteit waaraan deze commissie moet voldoen? Acht de minister het gebruik van partijpolitieke verdeelsleutels verantwoord, in het licht van de nieuwe politieke cultuur en de depolitisering waarvan hij en zijn regeringsgenoten – althans voor de verkiezingen – de mond vol hadden, evenals het feit dat de CVP de vier zetels van het Vlaams Blok inpikte? Deze leden werden gecoöpteerd als deskundigen. Kan worden meegedeeld waaruit de deskundigheid van deze leden bestaat? Mag men deze gecoöpteerde leden als volwaardige commissieleden beschouwen? Zo ja, ontvangen zij dan vergoedingen of andere voordelen in natura? Overweegt de minister maatregelen te nemen tegen deze illegale gang van zaken, bijvoorbeeld door de uitgavenposten voor deze commissie in de begroting van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie te schrappen?

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Walter Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, we waren blij toen het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant een volwaardige commissie werd. Dat toonde immers aan dat Brussel als een volwaardig beleidsthema werd beschouwd in dit parlement. Ik betreur echter dat u blijft toestaan dat, niettegenstaande de herhaalde adviezen van het parlement en de uitspraken van de minister, deze commissie tot een praatbarak voor het Vlaams Blok wordt herleid. Ik vind dat Brussel beter verdient dan wat hier gebeurt. Misschien kan ik u een tip geven : als minister Anciaux het echt druk heeft, kunt u er misschien eens uw wetgeving en uw adviezen op naslaan en zo de vragen selecteren op grond van wat hier kan worden besproken. Ik vind uw houding beneden alles. U blijft dit spel maar meespelen. Brussel zal uiteindelijk zelf een oordeel vellen over wat hier gebeurt, maar het Vlaams Parlement verdient beter.

Dit is een aangelegenheid van de VGC en moet daar worden behandeld. Schoenmaker blijf bij uw leest : u zou het zeer onbehoorlijk vinden mocht bijvoorbeeld de Kamer zich bemoeien met aangelegenheden van het Vlaams Parlement. Mijnheer de voorzitter, ik vraag daarom dat u een einde zou maken aan deze onbenulligheden van uw partijgenoot waarmee we nu al een zevental jaar worden geconfronteerd, en dat u een ernstig politiek debat

Vandenbossche

over Brussel organiseert : dat is uw rol als voorzitter. Om de liefde Gods, verspil onze tijd zo niet langer !

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, als deze vraag vergelijking zou moeten doorstaan met een rechtsprocedure, dan zou men het hebben over een tergend en roekeloos geding. Ik ben het eens met wat de heer Vandenbossche heeft gezegd, maar toch wil ik de heer Lootens-Stael de eer verlenen dieper in te gaan op zijn uitspraken. Als indiener van de resolutie waarover hij het had, ben ik daartoe niet slecht geplaatst. Die resolutie verbiedt helemaal niet dat er deskundigen worden aangeduid. In de VGC hebben we het nodig geacht de slagkracht van die commissie te vergroten door een aantal deskundigen aan te stellen. De resolutie maakt dit niet onmogelijk. Er is wel degelijk een verschil tussen de vaste commissieleden en hun plaatsvervangers enerzijds, die actief zijn binnen de marges van de pariteit die voorgeschreven is door de resolutie, en de deskundigen anderzijds. Vorige week zijn we op werkbezoek in Amsterdam geweest, in het kader van de inburgeringstrajecten. Vanochtend vond er nog een werkvergadering plaats. Die vergaderingen gebeuren allemaal met de vaste leden en de leden van buitenlandse oorsprong. De deskundigen zijn daarbij niet aanwezig.

De insinuatie als zouden deze deskundigen aangeduid zijn volgens een politieke verdeelsleutel laat ik volledig voor de rekening van de vraagsteller. De meerderheid heeft voorgesteld om die tien deskundigen allemaal tegelijk te benoemen. Er zijn trouwens verschillende leden in de commissie die hebben gezegd dat ze met geen enkele politieke partij willen worden geassocieerd en dat ze zich alleen kunnen vinden in de procedure waarbij deze deskundigen als geheel werden aangeduid, zoals dat trouwens ook is gebeurd. Daarover rept de heer Lootens-Stael natuurlijk met geen woord, maar dat verbaast me niet.

De voorzitter : Mijnheer Vandenbossche, u moet er het verslag eens op naslaan van de gedachtewisseling die hier plaatsvond op 24 februari 1999. Toen was er een gelijkaardige discussie over de voogdij over de VGC. Daaruit blijkt dat de toenmalige voorzitter en uw partijgenoot, de heer Suykerbuyk, in dezelfde richting werkte en dacht. Ik voel me gesteekt door de houding die destijds werd aangenomen door mijn voorganger.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer Lootens, ik moet met enige consternatie vaststellen dat u mijn eerdere uitzetting in deze commissie, op 17 februari jongstleden, over de samenstelling van de Gemengde Commissie voor Overleg met de Bevolking van Buitenlandse Oorsprong blijkbaar niet hebt begrepen of misschien niet wilt begrijpen. Wat baten kaars en bril, als de uil niet zien wil. Ik kan tot vervelens toe herhalen dat het hier gaat om een interne aangelegenheid van de VGC die, net als het Vlaams Parlement en de andere vertegenwoordigende organen van de gemeenschappen en de gewesten, de bevoegdheid heeft om haar eigen werkzaamheden te regelen. Daarom wens ik me dan ook van elke vorm van inmenging te onthouden. Mijnheer de voorzitter, u hebt misschien niet de mogelijkheid om dat te doen, maar ik verzoek de vraagsteller met aandrang om de werking van deze volwaardige commissie niet nodeloos te bezwaren door met de regelmaat van een klok dossiers op de agenda te plaatsen die duidelijk thuishoren bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Mijnheer Lootens-Stael, uw hartstochtelijke drang om de interne werking van het parlementaire orgaan van de VGC steeds opnieuw ter sprake te brengen, ontnemt de commissieleden niet alleen heel wat kostbare tijd, maar herleidt tevens deze commissie tot een nutteloze praatbarak.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, dit is natuurlijk een handige truc om geen antwoord te moeten geven op de gestelde vragen. We weten dat er meningsverschillen bestaan over de voogdij. Ik heb verwezen naar een arrest van het Arbitragehof dat impliciet zegt dat de VGC geen parlementaire instelling is. Het is dus iets anders : misschien is het een vorm van ondergeschikt bestuur. Daarop heb ik niemand een repliek horen geven. Maar daarmee is het debat natuurlijk opnieuw geopend. We verschillen van mening terzake.

Ik begrijp dat sommigen willen beweren dat het gaat om een parlementaire instelling met een eigen werking. Op die manier, mijnheer Vandenbossche, vermijdt men natuurlijk pottenkijkers en bemoeienissen. Maar het gaat ondertussen wel over financiële middelen die van de Vlaamse Gemeenschap naar de VGC stromen. Dat verwijt ik de minister. Als wat in de VGC gebeurt financiële implicaties heeft, meen ik dat we hierover vragen kunnen stel-

Lootens-Stael

len. Dat was dus mijn vraag : zijn er financiële gevolgen verbonden aan de coöptatie van die tien leden ? Mijnheer Gatz, de resolutie verbiedt die coöptatie weliswaar niet, maar er wordt ook nergens in voorzien. De resolutie regelt alles haarfijn : er is geen sprake van een eventuele coöptatie van deskundigen. Ik zou de heer Gatz, als initiatiefnemer van de tekst, willen vragen wat er wordt bedoeld met het woord 'paritair'. Pariteit is er op dit ogenblik immers op geen enkel vlak.

Onder het mom van het feit dat hij niet bevoegd is, wil de minister mijn vraag over de financiële implicaties blijkbaar niet beantwoorden. Zo zijn die heren die geen pottenkijkers wensen meteen gerustgesteld. Dit zorgt echter voor een pijnlijke situatie, want in feite is er geen enkele controle meer. Mijnheer Gatz, als lid van de Raad van de VGC heb ik geen controle over wat er in die commissie gebeurt. In die commissie gebeuren de meeste dingen immers achter de schermen, zonder pottenkijkers en voor het verslag wordt opgemaakt.

De heer Walter Vandenbossche : Uw partijgenoten zijn wel meegegaan naar Amsterdam.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik zou ook wel eens willen weten waar en wanneer er werd beslist een vergoeding toe te kennen aan de leden van buitenlandse oorsprong in die commissie, en waar en wanneer er werd bepaald hoe groot die vergoeding is. Dat hebben we immers ook 'via-via' moeten vernemen. Onlangs heb ik in het Uitgebreid Bureau gevraagd hoeveel die vergoeding bedroeg, maar niemand kon daarop antwoorden. Het zou over ongeveer 2.000 frank gaan. Mijnheer de minister, het is zeer moeilijk om een zicht te krijgen op wat er gebeurt. Op dit ogenblik weet ik niet of die tien gecoöpteerde mensen een vergoeding krijgen. Als u dan ook nog dit spel meespeelt, dan is de zaak compleet, want ook het Rekenhof heeft geen enkele controle over de raad van de VGC. Het is een pijnlijke zaak voor de democratie als parlementsleden geen inzage hebben in wat er met de middelen van de gemeenschap gebeurt.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Eigenlijk moet ik nalaten te antwoorden op deze commentaren, maar ik kan het niet laten. Mocht de heer Lootens-Stael zijn werk naar behoren doen, dan zou hij moeten weten dat die gecoöpteerde commissieleden geen financieel statuut of financiële vergoeding hebben. Wat de deskundigheid van deze mensen betreft, die

blijkt uit hun professionele ervaringen, hun betrokkenheid bij integratieprojecten en hun activiteiten in verenigingen die door hun steun bijdragen tot de integratie van bevolkingsgroepen van buitenlandse oorsprong. Daar zijn geen financiële gevolgen aan verbonden, dus behoort het helemaal tot de bevoegdheid van de Raad van de VGC.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het niet naleven van het taalhoffelijkheidsakkoord

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het niet naleven van het taalhoffelijkheidsakkoord.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, de taalwetgeving in Brussel en de toepassing ervan is altijd een zeer heikel punt geweest. Ongeveer twee jaar geleden stond het thema volop in de actualiteit naar aanleiding van het taalhoffelijkheidsakkoord. Dit akkoord gaf aanleiding tot twee problemen. Enerzijds rees de vraag of via akkoorden van de taalwetgeving kon worden afgeweken, anderzijds was in het akkoord een termijn vastgelegd waarbinnen personen die een betrekking hadden bij een Brussels OCMW of gemeentebestuur aan de vereisten van het akkoord moesten voldoen. Deze termijn loopt nu ten einde.

Deze politieke kwestie is nog altijd hangende. Wat is de stand van zaken in dit dossier ? Als de situatie niet wijzigt, moeten de politici een antwoord verzinnen. Hoe kan de Vlaamse regering ertoe bijdragen dat de Brusselse Vlamingen ook op dit punt aan hun trekken blijven komen ?

De voorzitter : Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns : Mijnheer de voorzitter, ik meen dat de niet-naleving van het taalhoffelijkheidsakkoord niet te wijten is aan politieke onwil, maar wel aan de houding van het Vast Wervingssecretariaat, en de Vast Wervingssecretaris in

Guns

het bijzonder. Deze laatste weigert systematisch om taalexamens uit te schrijven op het niveau dat voor de betrekking is vereist. Personen die worden geworven op A2-niveau moeten een taalexamen afleggen op A1-niveau. Om die reden slagen te weinig mensen in de examens. Kan de minister er bij zijn bevoegde collega in de federale regering op aandringen dat hij ervoor zorgt dat de Vast Wervingsecretaris het niveau van het examen aanpast aan de vereisten van de betrekking ?

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, ten eerste wil ik mijn waardering uitdrukken voor de heer Van Vaerenbergh, die als niet-Brussels lid van deze commissie de minister over deze materie ondervraagt. Dit is inderdaad een dossier dat de hele Vlaamse Gemeenschap moet bestuderen en opvolgen. De naleving van de taalwetgeving in Brussel gaat alle Vlamingen aan.

Mevrouw Guns kaart een probleem aan dat in Brussel meestal door het FDF naar voren wordt geschoven. Die partij werpt altijd op dat het Vast Wervingssecretariaat de examens onvoldoende of niet aanpast. Het zal wel een moeilijk examen zijn, maar het FDF, en ook andere Franstalige partijen, gebruiken dit argument om het taalhoffelijkheidsakkoord in vraag te stellen. Nochtans is dit akkoord op zichzelf reeds een afwijking van de taalwet. Ik roep dan ook op tot omzichtigheid. Ook wil ik wel eens cijfergegevens krijgen die aantonen dat de examens te moeilijk zijn. We stellen nog altijd vast dat 84 percent van de Nederlandstaligen die in Brussel worden benoemd in deze examens slagen. Wellicht is er een probleem aan Franstalige kant en daarom opperen ze dat de examens te moeilijk zijn. Eigenlijk zouden ze niets liever hebben dan dat de examens worden afgeschaft.

Op 29 maart jongstleden verklaarde minister Neyts, als collegelid van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, en bevoegd voor de bijstand aan personen, dat zij is "afgestapt" van de driemaandelijke rapporten met betrekking tot de naleving van de taalwetgeving in de Brusselse OCMW's en openbare ziekenhuizen. Deze driemaandelijke rapporten waren tijdens de vorige regeerperiode opgelegd ten gevolge van de ernstige en voortdurende schendingen van de taalwetgeving bij benoemingen in de Brusselse OCMW's en openbare ziekenhuizen. Dat deze rapporten nog steeds nodig zijn, blijkt uit het recente rapport van

de vice-gouverneur waarin werd aangegeven dat de taalwetgeving bij benoemingen nog steeds op grote schaal wordt genegeerd. In 1999 werd de taalwetgeving in minder dan 25 percent van de benoemingen gerespecteerd. In 1997 bedroeg dat percentage nog meer dan 56 percent. Het is natuurlijk denkbaar dat het taalhoffelijkheidsakkoord deze versoepeling mogelijk heeft gemaakt, maar toch gaat het om een sterke daling. Hierbij mogen we niet vergeten dat het aantal benoemingen ondertussen is gestegen van 305 in 1997 naar 847 in 1999. Het gaat dus om een grote groep personen.

In 1996 gaven de taalrapporten aanleiding tot het sluiten van het taalhoffelijkheidsakkoord, waarin de Vlamingen zich flexibel opstelden. Het akkoord strekte ertoe de integrale naleving van de taalwetgeving in de toekomst te garanderen. De Vlamingen hoopten met hun flexibele houding dat de taalwet eindelijk zou worden nageleefd. Om die reden werd afgesproken om het akkoord na een periode van twee jaar te evalueren. Deze periode loopt nu ten einde. Het huidige Verenigd College van de GGC heeft zich ertoe verbonden dit akkoord, als ook de evaluatie ervan, verder ten uitvoer te leggen. Na negen maanden is nog altijd geen evaluatie van de naleving van het taalhoffelijkheidsakkoord of de taalwetgeving voorgelegd aan het Verenigd College van de GGC.

Krachtens artikel 76 van de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse instellingen woont de Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden de vergaderingen van het Verenigde College van de GGC bij met raadgevende stem. De minister kan daar onder andere de belangen van de Vlaamse Gemeenschap in de Brusselse bi-communautaire sector bewaken. Dat de naleving van de taalwetgeving tot de essentiële belangen behoort, is evident. Om die reden vraag ik de minister van Brusselse Aangelegenheden welke stappen hij reeds heeft gezet of zal zetten om binnen het Verenigd College van de GGC de afgesproken evaluatie van het taalhoffelijkheidsakkoord en de integrale naleving van de taalwetgeving aan de orde te stellen.

De voorzitter : Ik wijs mevrouw Grouwels erop dat dit laatste punt reeds op de agenda van een volgende vergadering staat.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Ik wens dit punt vandaag toch naar voren te brengen omdat ik meen dat het om een van de essentiële belangen van de Vlaamse Gemeenschap gaat.

De voorzitter : Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns : Ik pleit zeker niet voor de afschaffing van het taalhoffelijkheidsakkoord, maar wij vragen wel dat de examens worden aangepast aan het profiel van de betrekking. Personen op een lager niveau moeten toch niet hetzelfde examen afleggen als de top.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, ik val de laatste tijd van de ene verbazing in de andere. Vorige week heeft de heer Grijp in het Brussels Parlement een interpellatie gehouden over de toepassing van het taalhoffelijkheidsakkoord. Hij stelde vragen waarop hij in een vorige regeringsperiode als minister, toen ik de vragen stelde, met zeer veel tegenzin een antwoord gaf. Op sommige van mijn vragen gaf hij zelfs helemaal geen antwoord omdat het dossier te ingewikkeld was of omdat hij niet over de nodige gegevens beschikte. Nu hij niet langer bevoegd is voor deze materie, interesseert ze hem ineens.

Hetzelfde kan worden gezegd van de Volksunie, die klaagt dat er problemen rijzen met betrekking tot de naleving van de taalwetgeving in Brussel, terwijl de partij in feite mee aan de basis van de problemen ligt. Zo heeft ze meegewerkt aan de totstandbrenging van het taalhoffelijkheidsakkoord, dat eigenlijk geen taalhoffelijkheidsakkoord, maar een taalwetovertredingsakkoord is. We hebben de Volksunie reeds in het begin ervoor gewaarschuwd dat dit akkoord een overtreding inhield van de taalwetgeving en als dusdanig zou worden misbruikt.

Uit de cijfers van de vice-gouverneur blijkt dat dit het geval is. In 1997 bedroeg het aandeel illegale benoemingen in de Brusselse gemeenten 22 procent. In 1998, het eerste jaar van het akkoord, was dit opgelopen tot 26 procent ; in 1999 is 32 procent van de benoemingen onwettelijk. Er is dus een stijging met 10 procent sinds het akkoord er is. Bij de OCMW's is de toestand zo mogelijk nog erger en bovendien ook dramatischer omdat het in de meeste gevallen gaat om benoemingen in gezondheidsinstellingen. In 1997, voor het taalhoffelijkheidsakkoord, was 44 procent van de benoemingen illegaal, in 1998 73 procent en in 1999 75 procent. Er zijn dus veel meer onwettelijke benoemingen dan voor het taalhoffelijkheidsakkoord.

Wij hadden hiervoor nochtans gewaarschuwd. Wij hebben steeds gezegd dat het akkoord strijdig is met de wet omdat er in uitzonderingen wordt voorzien. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft

dit naar aanleiding van een klacht van het Vlaams Blok trouwens bevestigd. Het akkoord leidt enkel tot nog meer overtredingen van de taalwetgeving. Een van de manieren waarop de wet wordt overtreden, is door contractuelen twee jaar te geven om aan de taalvereisten te voldoen. Die periode van twee jaar is nu voorbij en in de praktijk blijkt dat heel wat contractuelen nog altijd niet aan de taalvereisten voldoen. Ze worden echter niet ontslagen.

Mevrouw Grouwels pleit terecht voor het handhaven van de driemaandelijke taalrapporten. Ook hierover heeft de Volksunie in het Brussels Parlement niet gesproken. Misschien hebben ze wel een reden om hierover te zwijgen. De Vlaamse regering moet er niet op toezien dat het taalhoffelijkheidsakkoord wordt nageleefd, maar wel dat het wordt begraven. Dan kunnen we terug naar de taalwetgeving die sluitend en correct is. Hiervoor moet de Vlaamse regering het overlegcomité samenroepen en de federale overheid onder druk zetten om het taalhoffelijkheidsakkoord via de bestaande juridische instanties aan te vechten. Het is immers in strijd met de taalwetgeving. Ten tweede moet ze er bij de federale regering op aandringen dat de vice-gouverneur op het matje wordt geroepen. Hij handelt immers niet meer op basis van de taalwetgeving, maar op basis van het taalhoffelijkheidsakkoord die hiermee in strijd is.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, het is niet juist dat de Volksunie deze zaak niet heeft aangekaart in het Brussels Parlement.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik had het over de driemaandelijke taalrapporten.

De heer Sven Gatz : Ik heb mijn standpunt daar duidelijk naar voren gebracht. Ik zal het even herhalen : het maakt mij niet uit of de taalrapporten driemaandelijks, tweemaandelijks of maandelijks verschijnen, maar ze moeten er wel zijn.

Het probleem met het taalhoffelijkheidsakkoord is dat het wel en niet wordt toegepast. Het wordt wel toegepast omdat er, ook door Franstalige Brusselse ministers, reeds tientallen benoemingen zijn vernietigd. Nu zitten we met het probleem dat het akkoord niet wordt toegepast op het ogenblik van de evaluatie. Het akkoord bepaalt dat personen konden worden aangenomen en dan twee jaar later een taalexamen zouden afleggen. Indien ze hiervoor niet zouden slagen, worden ze niet langer aangenomen.

Gatz

Het probleem is dat niet alle gemeenten de omzendbrief op dezelfde wijze hebben toegepast, ook al omdat er geen gedetailleerde instructies zijn gegeven. Sommige gemeenten hebben een contract van bepaalde duur voorgelegd, dat niet zou mogen worden verlengd als de betrokkene geen taalexamen aflegt. Andere gemeenten hebben een contract van onbepaalde duur voorgelegd met een ontbindende voorwaarde als de kandidaat niet voor een examen slaagt. In Etterbeek is dit laatste trouwens reeds gebeurd. Het is dus geen zwart-witdiscussie. In tegenstelling tot wat mevrouw Grouwels beweert, heeft het Verenigd College hierover vorige week voor de eerste keer gedebatteerd. Nu moet ervoor worden gezorgd dat alle elementen van het taalakkoord worden uitgevoerd. We zullen voortdurend waakzaam moeten zijn. Ik sluit mij dan ook aan bij de vraag van de heer Van Vaerenbergh.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik heb dat taalakkoord niet verdedigd. Ik heb alleen een vraag gesteld over de politieke situatie en de houding van de Vlaamse regering wanneer het eventueel niet zou worden gerespecteerd. We hebben dat akkoord niet goedgekeurd : we hebben er verhaal tegen ingediend, ook bij de Raad van State. De heer Lootens-Stael verkoopt onzin wanneer hij beweert dat we hebben ingestemd met dit akkoord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer Van Vaerenbergh, de Volksunie heeft dit akkoord wel uitdrukkelijk goedgekeurd, aangezien dit in letterlijke bewoordingen in het Brusselse regeerakkoord staat.

De heer Sven Gatz : Ik wil even een misverstand rechtzetten. Niet wij zijn naar de Raad van State gestapt, maar de heren aan de overkant.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Ik wil ook een misverstand rechtzetten. Inzake het College van de GGC heb ik alleen maar gevraagd of minister Anciaux daar reeds iets heeft ondernomen . Namens de Vlaamse Gemeenschap heeft hij er immers een adviserende stem. Ik heb alleen gevraagd of hij in die hoedanigheid iets heeft gedaan. Ik heb het niet gehad over de inhoud van vorige colleges.

De voorzitter : Mijnheer de minister, niet alleen naar aanleiding van dit specifieke dossier maar in het algemeen merk ik een tendens, ook binnen de Vlaamse regering, om de taalwetgeving uit te hollen en ze soepel te interpreteren. Dat heb ik de jongste maanden in dit parlement kunnen vaststellen naar aanleiding van interpellaties. Zo ondervroeg ik de regering onlangs nog over het taalgebruik bij de hulpdiensten in Brussel en de Vlaamse Rand. Ik merk weinig animo om eindelijk eens werk te maken van het naleven van de taalwetgeving. Ook de opmerking van mevrouw Guns lijkt me gevaarlijk : als men begint te pleiten voor een versoepeling of een interpretatie van de taalwetgeving, dan moeten we erg voorzichtig zijn.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, via de pers heb ik met enige verontusting kennis genomen van het activiteitenverslag van de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad over de toepassing van de taalwetgeving in de Brusselse gemeenten en OCMW's. Zoals u moet ik met verbazing vaststellen dat de huidige Brusselse regering thans aarzelt om de aanwerving van contractuelen die na twee jaar nog geen tweetaligheidsattest hebben behaald, te vernietigen. Nochtans zou het zo verguisde taalhoffelijkheidssakkoord precies een pragmatische oplossing bieden om de taalwetgeving toe te passen ten aanzien van contractuele personeelsleden die worden tewerkgesteld in Brusselse lokale besturen. Na het afsluiten van het zogenaamde taalhoffelijkheidssakkoord gingen de Franstalige ministers in de Brusselse regering ook voor de eerste maal daadwerkelijk over tot de vernietiging van een aantal benoemingen. De reacties in de pers en de antwoorden die minister Neyts gaf in het Brusselse parlement over de uitvoering van het taalhoffelijkheidssakkoord doen echter sterk uitschijnen dat de verdere uitvoering van dit akkoord in het gedrang komt. Het lijkt me dan ook van groot belang dat de regeringsploeg in Brussel niet in gebreke blijft en dat ze de benoemingen die niet conform de taalwetgeving zijn, vernietigt. Deze vernietigingen zijn absoluut noodzakelijk om alle betrokkenen blijvend te motiveren om naar tweetaligheid te streven en om ervoor te zorgen dat contractuelen gemotiveerd blijven om binnen de termijn van twee jaar een taalbrevet te behalen. Ik wil er evenwel op wijzen dat de bevoegdheid en voogdijregeling betreffende de Brusselse gemeenten en OCMW's met betrekking tot de taalwetgeving een federale materie is, waarbij het administratief toezicht werd overgeheveld naar de Brusselse beleidsinstanties.

Anciaux

Het taalhoffelijkheidsakkoord is dus een interne aangelegenheid van de Brusselse hoofdstedelijke regering, waarin de Vlaamse Gemeenschap geen betrokken partij is. Ik wil in elk geval alle politieke en juridische middelen die binnen mijn bevoegdheid liggen, aanwenden om de taalbelangen van de Nederlandstalige Brusselaars te garanderen. Indien ik op de hoogte wordt gebracht van concrete overtredingen en inbreuken op de taalwetgeving zal ik als Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en als Brusselaar niet nalaten een klacht in te dienen bij de vice-gouverneur op basis van artikel 65, paragraaf 4 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 tot coördinatie van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken. Alle natuurlijke of rechtspersonen kunnen immers een klacht indienen tegen de niet-naleving van deze gecoördineerde wetten met betrekking tot zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad. Ik zal de bevolking er ook toe oproepen om hierover de nodige informatie binnen te brengen.

Ik heb meermaals verklaard dat ik zeer nauwgezet de agenda van het College van de GGC laat onderzoeken. Vorige week vond er in dat college inderdaad een debat plaats. Op dat ogenblik bevond ik me voor de Vlaamse Gemeenschap in Lissabon, om er de bijeenkomst van een Europese minister-raad bij te wonen. Ik kon dus niet aanwezig zijn tijdens dat debat. Zoals ik reeds zei, heb ik weinig tijd om de bijeenkomsten van dit college systematisch bij te wonen. Mevrouw Grouwels, u hebt blijkbaar wel de tijd gehad om die collegevergaderingen bij te wonen, maar het resultaat van uw aanwezigheid is blijkbaar niet erg groot geweest, althans wat de naleving van de taalwetgeving betreft. Er zit trouwens een eminent lid van uw partij in dat college. Ik heb er enig vertrouwen in dat zowel mevrouw Neyts als de heer Chabert, die daar hun verantwoordelijkheid opnemen, de nodige druk zullen uitoefenen op dat vlak. Deze aangelegenheid wordt eveneens besproken tijdens de bijeenkomst van het College van de VGC, waarbij dan ook de heer Delathouwer, als voorzitter van dit college, aanwezig is. Daar wordt een gemeenschappelijke strategie ontwikkeld.

Verder kan en zal ik er binnen de Vlaamse regering op aandringen dat deze aangelegenheid bespreekbaar wordt in het overlegcomité tussen de federale regering, de gemeenschaps- en gewestregeringen en de Brusselse regering. Artikel 32, paragraaf 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot de hervorming van de instellingen stipuleert name-

lijk dat, indien een regering of een van haar leden oordeelt ernstig te kunnen worden benadeeld door de afwezigheid van een beslissing van een regering of een van haar leden, de zaak aanhangig kan worden gemaakt bij het overlegcomité. Het manifeste uitblijven van een beslissing omtrent de schorsing of vernietiging van benoemingen kan mijns inziens worden beschouwd als de afwezigheid van een beslissing, zodat de Vlaamse Gemeenschap wordt benadeeld. Ik zal de Vlaamse regering dan ook vragen deze weg te volgen, zodat dit bij monde van de minister-president kan worden bekendgemaakt.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik dank de minister voor zijn politiek antwoord. Het is duidelijk dat de Vlaamse regering op taalgebied achter de Brusselse Vlamingen blijft staan.

Ik heb nog een suggestie. De Vlaamse regering zal iedereen ervan op de hoogte brengen dat ze de naleving van de taalwetgeving zal nastreven. Ik wil erop wijzen dat onwettige benoemingen steeds kunnen worden aangevochten buiten de gangbare termijn van 60 dagen en dit via de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Daar heeft men namelijk 5 jaar om dit te doen. In het verleden heeft men in het Vlaams Parlement een actie gevoerd naar aanleiding van een aantal benoemingen in Brussel. De toenmalige minister bevoegd voor taalwetgeving, de heer Weckx, heeft toen op vraag van dit parlement, in het kader van een resolutie, een klacht ingediend tegen een hele reeks benoemingen. Hoe ver staat het met deze procedure ?

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Minister Anciaux verwees naar mijn aanwezigheid in het College van de GGC toen ik minister was in de vorige regering. Dat was natuurlijk volop de periode van de uitvoering van het taalhoffelijkheidsakkoord, zodat er minder mogelijkheid bestond om in te gaan op de niet-naleving van de taalwetgeving. Maar ik denk dat ik daar toch wel heb kunnen voorkomen dat de informatiestroom naar het Vlaams Parlement inzake de evaluatie van het taalhoffelijkheidsakkoord zou worden stopgezet. Die aanwezigheid was dus niet totaal zinloos : soms is het nuttig om daar aanwezig te zijn bij belangrijke discussies. Ik weet dat een Vlaams minister er slechts adviserend kan optreden, maar men kan er wel initiatieven nemen en bepaalde situaties grondig aankaarten. Dat heb ik ook gedaan.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer Van Vaerenbergh, wat uw bijkomende vraag betreft, zult u hopelijk willen begrijpen dat ik daar schriftelijk op wil antwoorden. Ik kan dit immers niet zo onmiddellijk beantwoorden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.25 uur.*
